

РЕШЕНИЕ

№ 1120

[*****], 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110119531 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 415, вр. чл. 422, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от [*****], ЕИК [*****], срещу Д. Б. П., ЕГН *****, с която са предявени иски за признаване за установено в отношенията между страните дължимостта на сумите по издадената на 18.05.2022 г. срещу длъжника заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 8768/2022 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав.ю

Преписи от исковата молба и приложенията към нея са редовно връчени на ответника, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба.

Ищецът твърди, че по силата на възникнало с ответника договорно правоотношение за продажба на топлинна енергия за стопански нужди при общи условия е доставил на ответника на адреса на топлоснабдения имот: [*****], аб. № [*****] за процесния период топлинна енергия, като купувачът не е престириал насрещно – не е заплатил дължимата цена. Поддържа, че страните са обвързани от сключения на 03.04.2019 г. договор за процесния имот, съответно ответникът има качеството на потребител на услугите на ищеца. Сочи, че поради неплащане на задълженията за топлинна енергия на падежа съгласно приложимите към договора общи условия, ответникът е изпаднал в забава, с оглед което и претендира обезщетение за периода на забавата в размер на законната лихва. Счита, че съгласно ОУ е легитимиран да претендира стойността на услугата за дялово разпределение на топлинната енергия през процесния период, както и лихва за забава върху това вземане. Моли за уважаване на исковите и за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез назначения му от съда особен представител, оспорва предявените иски, като счита, че претенциите на ищеца са неоснователни за периода до 03.04.2019 г., когато договорът е бил сключен. В условията на евентуалност заявява,

че оспорва исковете по основание и размер. Оспрова претенциите за дялово разпределение. Въвежда възражение за изтекла погасителна давност за част от вземанията. Заявява искане за отхвърляне на исковете срещу ответника.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи по предявения иск:

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтичат претендираните права и формулираният петитум дават основание на съда да приеме, че е сезиран с обективно кумулативно съединени установителни претенции с правна квалификация по чл.422, ал. 1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД вр. чл.149, ал. 1, т. 3 ЗЕ, вр. чл. 139 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи при условията на пълно доказване следните правопораждащи факти, а именно: по иска за главницата - че спорното главно право е възникнало, в случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на договорни отношения между страните за доставката на топлинна енергия за битови нужди до имота през исковия период, обема на реално доставената на ответника ТЕ за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума, дължимостта и размера на претенцията за цена на услугата за дялово разпределение, настъпването на падежите на главните вземания и изпадането на ответника в забава. Ответникът следва да докаже възраженията си /правоунищожавачи, правоизключващи или правопогасяващи/ срещу съществуването на вземанията, респективно срещу изискуемостта им.

В тежест на ищеца по възражението за погасяване на вземанията по давност е да установи обстоятелства, довели до спиране, респ. прекъсване на погасителната давност.

В тежест на всяка от страните е да установи фактите, на които основава изгодни за себе си последици.

За общоизвестно съдът е обявил на страните на основание чл.155 ГПК съдържанието на общите условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от [*****].

Обществените отношения, свързани с осъществяването на производство и продажба на топлинна енергия за заявления в исковата молба период, се регулират със Закона за енергетиката.

Нормата на чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ регламентира, че продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди. Съгласно §1, т.33а (изм. ДВ, бр. 66/26.07.2013г.) от ДР на ЗЕ, "небитов клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Съдът приема, че за да са налице отношения на покупко-продажба на топлоенергия за небитови нужди е необходимо между страните да е сключен писмен договор (за разликата от потребителите на топлинна енергия за битови нужди, при които договорът за продажба на топлинна енергия е неформален). По делото са представени Общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от [*****] на потребителите в [*****], чл. 1, ал. 2 от които предвижда, че продажбата на топлинна енергия от [*****] на потребители на топлинна енергия за стопански нужди в [*****] се извършва въз основа на писмен договор с всеки купувач, при прилагане на

настоящите общи условия.

В хода на съдебното дирене пред първата инстанция като писмени доказателства са приети следните документи: заявление от 03.04.2019 г. от ответника за сключване на договор с ищеца за продажба на ТЕ за стопански нужди за имот на адрес: [*****], [*****], аб. № [*****], декларация от представляващия БАН, като собственик на топлоснабдения имот, ответникът да бъде купувач на ТЕ за периода 05.06.2018 г. – 05.06.2021 г., договор за наем на недвижим имот, сключен между БАН и Д. Б. П., приемо-предавателен протокол от 05.06.2018 г., с който на ответника е предадено държането на имота, договор № 42171/[*****] от 03.04.2019 г. за покупко-продажба на топлинна енергия за стопански нужди за топлоснабдения имот, съгласно който същият се сключва за период от три години, считано от 05.06.2018 г. Съгласно изричната клауза на договора купувачът е приел общите условия на търговеца за договорите за продажба на топлинна енергия за стопански нужди.

От анализа на представените и обсъдени по-горе писмени доказателства, съдът приема, че страните са били обвързани от договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди през периода от сключването на договора на 03.04.2019 г. до края на исковия период (30.04.2020 г.), към който са приложими представените по делото общи условия. Следва да се посочи, че настоящият съдебен състав не споделя доводите на ищеца, че договорно правоотношение с ответника е съществувало за периода 05.06.2018 г. – 02.04.2019 г. Към посочения период не е било изпълнено особеното изискване на закона за наличие на договор в писмена форма между ищеца и ответника, макар последният да е имал качеството на наемател в имота, собственост на трето лице. Изявлението на ответника за сключване на договор с ищеца е заявено към момента на сключването на договора за продажба на ТЕ, като същевременно ответникът не е изпълнявал съдържанието на договорното правоотношение през периода, през който договор с ищеца не е бил сключен. Сроктът, като модалитет на договора, представлява период от време и *бъдещо* сигурно събитие, на настъпването на което страните придават определено правно значение. Следователно и течението на срока на договора има действие за напред, считано от момента на сключването на същия. За да приеме, че претенцията за периода преди 03.04.2019 г. е неоснователна предвид липсата на договорна връзка преди тази дата, съдът отчита също така, че сумите за ТЕ, доставена на адреса на процесния имот, не са били предмет на допълнително споразумение (напр. договор за спогодба, с който страните да уредят отношенията си по повод доставената и незаплатена стойност на ТЕ за този период). Такава воля не се извлича и от съдържанието на приетия като доказателство по делото договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, доколкото единствено от посочената датата, от която договорът следва да се счита сключен, не може да се приеме, че страните са уредили отношенията си, възникнали на плоскостта на неоснователното обогатяване. В случая ответникът, като ползвател на имота е спестил разходи за цената на потребената ТЕ за периода, за който договор все още не е бил подписан, с което за дружеството е настъпило обедняване. Следователно и това вземане на ищеца не произтича от договора за продажба на топлинна енергия от 03.04.2019 г., с оглед което и искът за периода 01.06.2018 г. – 02.04.2019 г. е неоснователен на (единствено) заявеното от ищеца основание.

Установява се на следващо място от приобщените по делото писмени доказателства, че сградата, в която се намира жилището, отдадено под наем на ответника и по отношение на което между страните по делото е сключен договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, е с непрекъснато топлоподаване

през процесния период, следователно по делото е установено, че същото е било топлофицирано. Услугата дялово разпределение на ТЕ през процесния период, за който искът е установен по основание, е извършвана от [*****].

Въз основа на заключението на вещото лице по допуснатата и изслушана в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза, настоящата инстанция приема, че за процесния период ответникът е ползвал топлинна енергия за подгряване на вода, като не е била начислявана такава за отопление на имота и отдадена от сградната инсталация. В имота е имало монтиран водомер, който е бил отчетен след края на отоплителен сезон 2018 г. – 2019 г. За следващия отоплителен сезон достъп за отчет на показанията на водомера не е бил осигурен, с оглед което и разход е бил начислен по нормативен път – по 140 л. на денонощие за един обитател. Съгласно заключението на СТЕ стойността на услугата за дялово разпределение възлиза на сумата 22,08 лева за периода 01.01.2019 г. – 30.06.2020 г. Съгласно заключението стойността на потребената **през целия процесен период възлиза на сумата 455,66 лева, а за периода м.04.2019г. – м.04.2020 г. - на сумата 423,53 лева.** Вещото лице е дало заключение, че през исковия период за сметка на ищеца са отчислявани технологични разходи, а общият топломер в абонатната станция е бил годно средство за търговско измерване на преминаващата през същия топлинна енергия.

С оглед изложеното и като кредитира заключението на вещото лице, прието в производството, като обективно, компетентно и даващо отговор на поставените пред експертното изследване задачи, съдът приема, че дължимата от ответника за периода 03.04.2019 г. – 30.04.2020 г. сума е в размер на 423,53 лева.

По възражението на ответника за неоснователност на иска:

Възражението на ответника, че не е пасивно легитимиран да отговаря по предявените искове, е неоснователно. На първо място, както се посочи и по-горе, между страните е налице валидно облигационно правоотношение, по силата на което ответникът се е задължил да заплаща цената на ТЕ, доставена му от ищеца в имота. Установено е на следващо място, че по силата на договор за наем, ответникът в качеството си на наемател на имота се е задължил за цената на консумативните разноски, възникнали при ползването на имота. Не се твърди, а и не се установява да е възникнало последващо продажбено правоотношение между ищеца и друго лице, което да е довело до прекратяване на процесния договор, сключен с ответника към края на исковия период. Ето защо и това възражение е неоснователно и не следва да бъде по-подробно обсъждано.

Неоснователно е и възражението за изтекла погасителна давност, доколкото заявлението за издаване на заповед е подадено на 21.02.2022 г., а съдът намира искът за главница за основателен за периода м.04.2019 г. – м.05.2020 г. Ето защо и предявеният иск е основателен за размера съгласно заключението на СТЕ – **423,53 лева, като за разликата до сумата от 840,60 лева. следва да бъде отхвърлен** като неоснователен.

По иска за обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия:

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия за периода са приложими Общите условия към договора, представени по делото.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от общите условия купувачът е длъжен да заплаща месечните дължими суми за топлинна енергия в срок до 20-то число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадена от продавача дънъчна фактура. Съгласно чл. 49, ал. 1 от същите при неизпълнение в срок на задълженията си

да заплаща фактурираните суми за топлинната енергия, на основание на чл. 86, ал.1 ЗЗД купувачът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до деня на постъпване на дължимата сума по сметката или в касите на продавача, а съгласно ал. 2 купувачът изпада в забава по предходната алинея от първия работен ден след изтичане на срока за плащане. По общите правила на договорната свобода страните са овластени да уговорят падеж на задълженията си с договора. В случая такава уговорка се съдържа в общите условия, с оглед което и съдът приема иска за доказан по основание.

По реда на чл. 162 ГПК, като взема данните от СТЕ относно начислените от ищеца суми по фактури за периода, датата на изпадане в забава по всяка от тях съобразно общите условия, крайната дата, до която се претендира лихва, и чрез използването на онлайн лихвен калкулатор съдът приема, че тази претенция следва да се уважи за сумата **91,40 лева** и за периода **15.09.2019 г. – 09.02.2022 г.**, за която следва да бъде уважен, като се отхвърли за разликата до 181,14 лева.

По иска за цена на услугата за дялово разпределение:

Според разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /чл. 139 - чл. 148/ и в действащата към процесния период Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г./.

По делото е установено, че етажните собственици са сключили договор за извършване на услугата за дялово разпределение на ТЕ през процесния период с [*****]. Установено е също така, че услугата е извършвана – уредите в имота, ползван от ответника, са били отчитани, а след края на всеки отоплителен сезон е извършвано изравняване и са издавани изравнителни сметки. Ето защо и съдът приема, че за извършената услуга ответникът дължи възнаграждение съобразно условията на договора с етажната собственост, който го обвързва.

Въз основа на представените по делото доказателства и по реда на чл. 162 ГПК съдът приема, че искът за цената на услугата за дялово разпределение е основателен за сумата от 1,49 лева месечно или дължимата за процесния период /м.04.2019 г. – 30.06.2020 г./ сума е в размер на 22,35 лева, с оглед което и искът следва да бъде изцяло уважен за сумата **22,08 лева**, като се отхвърли за периода 01.01.2019 г. – 31.03.2019 г.

По иска за лихва за забава върху цената на услугата дялово разпределение:

Ищецът не твърди и не установява момента на изпадане в забава на ответника за това плащане. Такъв не е установен със сключения между страните договор, с оглед което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, поради което акцесорната претенция се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

С оглед изхода от спора право на присъждане на разноси възниква и за двете страни.

За исковото производство на основание чл. 78, ал. 1, ал. 8 ГПК на ищеца следва да бъде присъдена сума съобразно уважената част от исковете - в размер на 725 лева

/за държавна такса, депозит за възнаграждение на вещо лице, депозит за възнаграждение на особен представител и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лева/, а съобразно изхода от спора на страна следва да се присъди сумата **371,20 лева**.

За заповедното производство на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се следват разноски в размер на сумата от **38,40 лева**.

Ответникът е представляван от особен представител и не е сторил разноски за производството.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от [*****], ЕИК: [*****], със седалище и адрес на управление: [*****], по реда на чл. 415, вр. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 149, чл. 139 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Д. Б. П., ЕГН *****, с регистриран адрес: [*****], [*****] и съдебен адрес: [*****], [*****], дължи на ищеца сумата **423,53 лева** - главница, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 03.04.2019 г. до 30.04.2020 г. за топлоснабден имот на адрес: [*****], [*****], аб. № [*****], ведно със законна лихва от 21.02.2022 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на **91,40 лева** за периода от 15.09.2019 г. до 09.02.2022 г., сумата от **22,08 лева** – цена на услугата за дялово разпределение на топлинна енергия за периода от 03.04.2019 г. до 30.06.2020 г., ведно със законната лихва от 21.02.2022 г. до изплащане на вземането, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 18.05.2022 г. по ч.гр.д. № 8768/2022 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите за главница, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за разликата над сумата 423,53 лева до пълния предявен размер от 840,60 лева и за периода от 01.06.2018 г. до 02.04.2019 г., за мораторна лихва за разликата над 91,40 лева до пълния предявен размер 181,14 лева, за главница за цена на услугата за дялово разпределение за периода от 01.01.2019 г. до 02.04.2019 г., както и иска за мораторна лихва върху цената на услугата за дялово разпределение в размер на сумата 4,74 лева, начислена за периода 31.05.2019 г. до 09.02.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 8 ГПК Д. Б. П., ЕГН *****, с регистриран адрес: [*****], [*****] и съдебен адрес: [*****], [*****], да заплати на [*****] ЕИК: [*****], със седалище и адрес на управление: [*****], [*****], сумата **371,20 лева** - разноски в исковото производство и сумата от **38,40 лева** - разноски в заповедното производство.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач [*****] на страната на ищеца [*****].

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____